

EL LLENGUATGE

9.12.77

Brodar i bordar

Cal no confondre els verbs brodar i bordar. Brodar és feina de brodadors, o segurament més aviat de brodadores, i bordar és propi de gossos, quan veuen algú que no coneixen i adverteixen la seva presència. Recordem, ara, una mostra de l'humor pagèsivol, que consistia a respondre, quan algú, parlant d'un tercer, deia que no el coneixia: «No el coneixes? Doncs, borda'li»

Cal recordar, per tant, que al verb «bordar» del castellà, que significa «ornamentar (un teixit o una peça de roba) amb dibuixos fets amb passades d'agulla i utilitzant fils de seda, llana, argent, or, etc.», correspon, en català, brodar i no bordar, que, com hem dit, és propi de gossos. Actualment, el verb «bordar» del castellà és molt usat, especialment en el llenguatge periodístic, en sentit figurat, indicant l'art excepcional, la gran perfecció amb què uns actors, artistes, músics, cantants, etc., han interpretat o executat una obra determinada. I és en aquest cas, en textos periodístics en català, en què ja hem vist més d'un cop que hom ha recorregut a bordar en lloc de brodar. El Diccionari Fabra també admet per al verb brodar un sentit figurat, que defineix de la manera següent: «Afegir embelliments, ornaments (a una història, una narració, una peça de música, etc.)». Com veiem, aquest sentit figurat que indica el Fabra no coincideix exactament amb el que hem indicat abans, però no creiem que res s'oposi a ampliar-lo i, per tant, a usar brodar per a dir que tal o tal actor va brodar el seu paper (el va representar amb una perfecció exquisida) o que l'orquestra simfònica va brodar la interpretació d'un concert de Bach. Però, això sí, si de cas ha d'ésser brodar i no bordar, que és un sinònim de lladrear. Exactament, bordar és «lladrear amenaçadorament».

Els qui broden, en sentit propi, com hem dit, són els brodadors o més usualment les brodadores. I el resultat de llur treball són els brodats o brodades.

ALBERT JANE